

comunicarea despre graiul lipovenilor de la Sarichioi și Jurilovca (reg. Dobrogea), susținută la Facultatea de filologie din Cluj, în 1959, de colectivul alcătuit din tovarășii Paszternák Clara, L. Lukács și M. Nagy, membri ai catedrei de limbă rusă; informarea asupra anchetei-sondaj în satul cu populație lipovenească Mila 23 din reg. Dobrogea, prezentată la sesiunea științifică a cadrelor didactice de la Institutul „Maxim Gorki”, în 1959, de M. Dumitrescu și E. Vrabie¹. Continuând cercetarea acestui grai, M. Dumitrescu, în colaborare cu E. Novicov, a prezentat la Conferința de dialectologie slavo-romină din iunie 1961 comunicarea *Lexicul graiului rus din satul Mila 23*. (Vezi volumul de față, p. 113—130). În cadrul aceleiași Conferințe au fost prezentate încă 3 comunicări consacrate unor probleme de dialectologie rusă: una — a colectivului menționat anterior de la Cluj, despre graiul din satele Sarichioi și Jurilovca; alta, elaborată de V. Vascenco, despre graiul lipovenilor din satul Pisc (reg. Galați) și a treia, prezentată de A. Vraciu, despre graiul lipovenilor de la Tîrgu-Frumos (reg. Iași). (Vezi volumul de față, p. 131 și p. 146).

În ansamblu se poate spune că în studierea graiurilor ruse din țara noastră s-a angajat un număr suficient de cercetători și că rezultatele muncii de pînă acum sînt satisfăcătoare.

c) Graiurile bulgare

Graiurile bulgare actuale din țara noastră sînt concentrate în cîteva localități din regiunea Banat, precum și într-o serie de localități din regiunile Argeș, Ploiești și București.

Graiurile bulgare din Banat au fost pînă acum studiate de cîțiva lingviști bulgari, printre care cunoscuții învățați L. Miletič și St. Stoikov. Studiile acestora, deși profunde și cuprinzătoare, nu au epuizat problemele pe care le ridică cercetarea graiurilor bulgare de aici. Cu toate acestea, dacă facem abstracție de ancheta efectuată de acad. E. Petrovici, pentru ALR, la Beșenova-Veche, nici un alt slavist de la noi nu a cercetat graiurile destul de vechi ale bulgarilor de aici².

Graiurile bulgare din regiunea București sînt cercetate în ultima vreme de Gh. Bolocan, care pregătește, din cîte știm, o monografie asupra cîtorva dintre ele. Deocamdată Gh. Bolocan a publicat două articole consacrate unor probleme de fonetică³.

Graiul bulgar de la Chiajna (reg. București) este studiat de cîtva timp de Z. Iuffu, lector la catedra de limbi slave a Facultății de filologie din București, care a prezentat la Conferința de dialectologie slavo-romină din iunie 1961 o comunicare asupra acestui grai. (Vezi volumul pe față, p. 147—158).

Față de numărul localităților cu graiuri bulgare din R.P.R., se poate aprecia că dialectologii-slaviști care efectuează cercetări în acest domeniu sînt, deocamdată, prea puțini.

¹ Informarea, sub titlul *Об исследовании русских говоров в Добруджеской области РНР*, a apărut în „Culegere de studii” nr. 2/1961 a Inst. „M. Gorki” din București. p. 221—225.

² Demn de menționat este faptul că materialul adunat de acad. E. Petrovici în deceniul al IV-lea la Beșenova-Veche a fost prelucrat recent de prof. Stoiko Stoikov, v. *Говорът на село Бешенов в Банат*, în „Български език”, nr. 2—3/1960, p. 188—217; 4/1960, p. 320—331; 5/1960, pp. 385—401.

³ Gh. Bolocan, *Cu privire la corelația de sonoritate în graiul bulgar din comuna Brănești*, în SCL, 4/1958, p. 491—495; *Observații asupra grupurilor coosonantice în graiul bulgar din comuna Brănești*, „Fonetică și dialectologie”, II (1960), p. 105—120.